HÂRİCÎLERİN GÜNÜMÜZ TORUNLARI

TEKFİR CEMAATI

ŞEYH MUKBİL B. HÂDİ EL-VÂDİ'Î

KİTAB VE SÜNNETE DAVET YAYINLARI

بسم الله الرحمن الرحيم

HÂRİCÎLERİN GÜNÜMÜZ TORUNLARI

TEKFİR CEMAATI

ŞEYH MUKBİL B. HÂDİ EL-VÂDİ'Î

KİTAB VE SÜNNETE DAVET YAYINLARI
1436

HÂRİCÎLERİN GÜNÜMÜZ TORUNLARI
TEKFİR CEMAATI

ŞEYH MUKBİL B. HÂDİ EL-VÂDİ'Î

tercüme
Ebu Turab bin AbdurRahman es-Sivasi

tashih, dipnotlar ve yayına hazırlama
Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

irtibat:
kitabvesunnet@gmail.com

YAYIN HAKKI İSLAM ÜMMETİNE VAKIFTIR, DİLEYEN ÇOĞALTABİLİR

www.kitabvesunnet.blogspot.com

بسم الله الرحمن الرحيم

TEKFİR CEMAATI HAKKINDA[1]

Hamd, Allah'ındır. Salat ve selam, Nebîmiz Muhammed'e, onun âline, ashabına ve onu velî edinenlere olsun. Şehadet derim ki Allah'tan başka ilah yoktur, tektir, şerîki yoktur. Ve şehadet ederim ki Muhammed, O'nun kulu ve Resûlu'dur.

Emmâ ba'du:

Şüphesiz ki bu ümmetin fırkalara ayrılacağının bildirilmesi, nübüvvet alâmetlerinden bir alâmet olarak kabul edilmektedir. Çünkü Ebu Davud Sünen'inde Ebu Hureyre (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğinin rivayet etmiştir:

Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur:

"Yahudiler yetmişbir fırkaya ayrılmışlardır. Ve

[1] Bknz.: Şeyh Mukbil b. Hâdi el-Vâdi'î (رحمه الله)'ın "Feda'ih ve Nesa'ih" isimli kitabı, 168.-186. sayfalar, "Tekfir Cemaatı İle Bir Konuşma" adlı bölüm

Nasraniler yetmişiki fırkaya ayrılmışlardır. Bu ümmet ise, yetmişüç fırkaya ayrılacaktır."[2]

Yine Ebu Davud Sünen'inde Muaviye (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğinin rivayet etmiştir:

"Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur:

"Yahudiler yetmişbir fırkaya ayrılmışlardır..."

Akabinde hadîsi az öncekine benzer biçimde zikretmiş, sonra nihayetine şu ziyadeyi ilave etmiştir:

"Bir fırka hariç hepsi Ateş'tedir."

Nebî (صلى الله عليه وسلم)'e o (kurtulacak olan) fırka hakkında sual edilince şöyle buyurmuştur:

"O(nlar) **cemaattır."**

Sonra da buyurmuştur ki:

"Şüphesiz ki, köpeğin sahibin(in için)**e işlediği gibi, hevâların onlara işleyeceği kavimler gelecektir."**[3]

---

[2] Ebu Davud (4596). Şeyh el-Elbani (رحمه الله) Sahihu Suneni Ebi Davud'ta hadis için: "Hasen-Sahihtir" demiştir

[3] Ebu Davud (4597). Şeyh el-Elbani (رحمه الله) Sahihu Suneni Ebi Davud'ta hadis için: "Hasendir" demiştir

Yani: Köpeğin, bir şahsı ısırdığı zaman yaptığı gibi, hevâlar onların damarlarına yayılır. Şüphesiz, köpek birini ısırdığı zaman o kimsenin içine zehir üfler de; o zehir, o şahsın tüm uzuvlarında cereyan eder. Bunun bildirilmesi, nübüvvet alâmetlerinden bir alâmet olarak kabul edilmektedir.

Üçüncü bir alâmet: Sahîhayn'da, Ebu Said el-Hudrî, Ali bin Ebî Talib ve bir sahabe topluluğundan (رضي الله عنهم) geldiğine göre -ki Müslim, "Sahîh"inde Zekat Kitabında, hâricîlerin zemmi husûsunda yaklaşık on tane hadis zikretmiştir-, Nebî (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur:

"Şüphesiz ki onlar, okun yaydan çıktığı gibi dinden çıkarlar. Sizden biriniz kendi namazını onların namazına göre, orucunu da onların orucuna göre azımsar."[4]

İmam Ahmed'in "Müsned" adlı eserinde, Ebu Umâme, AbdUllah bin Ebî Evfâ ve Mu'nî hadisinden birbirlerine yakın bir biçimde sabit olduğuna göre Nebî (صلى الله عليه وسلم), hâricîler hakkında şöyle buyurmuştur:

"Şüphesiz ki onlar, Ateş ehlinin köpekleridir."

Nebî (صلى الله عليه وسلم), hâricîleri, ehli imanı katletmekle

[4] Buhari ve Muslim tahric etmiştir

ve putperestlere dokunmamakla vasfetmiştir.

Bu, vukû bulmuştur. Yahudinin biri, hâricîlere uğramış ve onlar "Nebîniz Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in zimmetidir" diyerek o yahudiye dokunmamışlardır. Ama onlara AbdUllah bin Habbab bin el-Eret uğrayınca ona "Bize babandan hadis naklet!" demişler; O da onlara "Fitnelerden ve Müslümanların kanını dökmekten sakındırma" husûsunda bir hadis nakledince onu öldürmüşler ve hamile olan cariyesinin karnını yarmışlardır.

Hâricîlerin yaptığı daha o kadar çok şey var ki... Zaten tarihi okuduğun zaman, onların İslam ehli ile savaştıklarını, putperestlere dokunmadıklarını[5] göreceksin. Yine onların, Müslümanlar aleyhine İslam düşmanlarının en büyük yardımcıları olduklarını da göreceksin. İslam ile küfür arasında çıkan nice savaş olmuştur ki, beldede hâricîler türeyince, Müslümanlar ırzlarını hâricîlerden koruyabilmek için dönmek zorunda kalmışlardır.

Hâricîlerin bid'atı, İslam'da ortaya çıkan ilk bid'at olarak kabul edilir. Nebî (صلى الله عليه وسلم), Huneyn Gazvesinde ganimetleri taksim ederken Zu'l-Huveysıra gelmiş ve Nebî (صلى الله عليه وسلم) 'e: "Adil ol, ey Muhammed!" demişti.

[5] Hâricîlerin geçmişte ve günümüzde bu fitnesini Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) aynen haber vermiştir: **"Müslümanları katledecekler ve putlara tapanları bırakacaklar…"** [Muslim (Zekat/143.)]

Nebî (صلى الله عليه وسلم) de şöyle buyurmuştu:

"Yazıklar olsun sana. Ben de âdil değil isem kim âdil olacak?"

Bu arada bir sahabî: "İzin ver ey Allah'ın Resûlu, şunun boynunu vurayım." deyince Nebî (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki:

"Bu adamın sulbünden, neslinden öyle bir kavim türeyecek ki; siz namazınızı, onların namazının yanında, orucunuzu da onların orucu yanında azımsayacaksınız; ama onlar, okun yaydan çıktığı gibi dinden çıkacaklar."[6]

Bunun anlamı şu ki; şayet bir ceylana veya bir yaban eşeğine ya da başka bir hayvana ok atmış olsan, belki de yayın sertliği ve kirişten savrulan okun sürati nedeni ile, atılan ok, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in de haber verdiği gibi, hedefteki hayvana isabet edecek, dışkı ve kanı geçecek ama dışkı ve kan izi taşımadan çıkıverecektir.

Hâricîler, Ali bin Ebî Talib (رضي الله عنه)'ın zamanında zuhur ettiler. Ali bin Ebî Talib (رضي الله عنه) onlara başta dokunmadı ama onlar AbdUllah bin Habbab'ı öldürdüler ve yol kestiler. Ali ve cemaatı, Muaviye ve cemaatı ile

[6] Buhari ve Muslim tahric etmiştir

çatışmaya girmekten endişe ettiler. Hâricîler, Ali ve cemaatına yaklaşıyor ve onlara sövüyorlardı. Hâricîler, öyle gaflet ve dalâlet içinde idiler ki şöyle diyorlardı:

"Hüküm ancak Allah'ındır. Ey Ali! Sen ise, insanları hakem tayin ettin."

Ali bir mushaf getirdi ve ona bir çubuk ile dokunarak "İnsanlar arasında hükmet ey mushaf!" dedi.

Dediler ki: "Ey müminlerin emîri, O bir yapraktan, mürekkep ve deriden ibarettir; nasıl aramızda hüküm versin?"

Ali dedi ki: "Bunlar bana, Kitab ve Sünnet ile hükmetmemi emrediyorlar. Kitab ve Sünnet ile amel edenler, şeriatı bilen insanlardır."

Sonra Ali kalkıp şöyle dedi: "Şüphesiz ki Allah, ihramlının avladığı av hakkında içinizden adalet sahibi bir kimsenin hükmetmesini emretmiştir. Aynı şekilde kadın ile kocası hakkındaki durum da böyledir:

'Ve eğer ikisinin arasında şikaktan korkarsanız, o hâlde onun ehlinden bir hakem ve onun ehlinden bir hakem gönderin. Eğer islahı irâde ederlerse ikisinin arasında Allah muvaffak eder. Muhakkak ki Allah,

Alîm'dir, Habîr'dir.'"[7]

Ve Ali dedi ki: "Müslümanların kanı, adam ile karısı arasındaki ihtilaftan daha büyüktür; veya avlanma konusundan daha büyüktür."

Sonra Ali (رضي الله عنه) onlara kendilerine münâzara etmek üzere AbdUllah bin Abbas (رضي الله عنهما)'ı gönderdi. İbni Abbas onlara varınca, içlerinden biri dedi ki:

"Onunla münâzara etmeyiniz. Çünkü O, Allah'ın haklarında: **'Bilakis onlar hasım bir kavimdir.'**[8] buyurduğu kimselerdendir." Biri de dedi ki: "Onunla münâzara edelim." Sonra AbdUllah bin Abbas ile münâzara ettiler ve içlerinden pek çoğu rücû etti çünkü onlar aslında bilgi sahibi olmayan kimselerdi.

Tarihi eğer başından sonuna okursan, onların (hâricîlerin) cehalet üzere din uğruna hamâsette bulunan kimseler olduklarını görürsün. Hatta onların tek bir genci bile, belki de başlı başına bir orduyu hezîmete uğratacak (taassupta) idi.

Kırk kişilik bir hâricî hopluluğuna, ikibin kişiden kurulu

---

[7] Nisa Sûresi, 35. âyet. Âyet meâlleri hazırlama aşamasında olduğumuz **"Selefi Kur'an Meâli"** isimli çalışmamızdan iktibastır

[8] Zuhruf Sûresi, 58. âyet

bir ordu hücum etmiş, ama onlar bu ikibin kişilik orduyu hezîmete uğratmışlardı. Hâricîlerden biri, bunun üzerine şu beyti söylemişti:

İkibin kişilik süvari topluluğu mu??
Bizim kırk kişimiz, onları hezîmete uğratmaya yeter

Tâ ilk zamanlardan beri Müslümanlar, hâricîler ile imtihan olunmuşlardır. Zaman zaman kaybolsalar da sonra birileri çıkıp onların fikirlerine rağbet etmiştir hep. Hâricîler, Allah'ın dîni husûsunda insanların en cahilleri olarak kabul edilmektedirler.

Ehl-i Sünnet ise, hâricîler ile Mu'tezile ve Mürcie arasında vasattır. Nitekim Rabbimiz (عز وجل) şöyle buyurmaktadır:

"Ve işte böylece sizi vasat bir ümmet kıldık."[9]

Hâricîler ve Mu'tezile, vaîd konusunda aşırı gitmiştir. Mürcie ise, vaîd konusunda uyum sergilese de, ircâ konusunda aşırı gitmiştir. Hâricîlerin, oldum olası şüpheleri vardır. Onların Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **"Hüküm ancak Allah'ındır."**[10] şeklindeki kavlinden çıkardıkları delîle dair şüpheyi ise, Ali bin Ebî Talib (رضي الله عنه) daha

[9] Bakara Sûresi, 143. âyet
[10] Yusuf Sûresi, 40. âyet

önce geçtiği üzere bertaraf etmiştir.

Ömer bin AbdilAziz (رحمه الله), onları münâzaraya davet etti ve susturdu. Onlara dedi ki:

"Bakalım eğer durum, yani hak, eğer sizinle beraber ise biz kendi durumumuzu gözden geçirelim. Yok eğer hak bizimle beraber ise, insanların girdiği hakka siz de girin."

Akabinde onlarla münâzara etti ve onları mağlup etti. Sonra hâricîler ona dediler ki:

"Cuma günü minberde zalim atalarına niye sövmüyorsun?"

Ömer onlara dedi ki:

"Sen Firavuna ömründe kaç kere sövdün ki?"

Ömer, hâricîye böyle söyleyince, hâricî dedi ki:

"Hiç."

Ömer dedi ki:

"Sen, hata edip de masıyete düşen atalarıma minberlerden lanet etmemi istiyorsun ama kendin: **'Ben**

sizin âlâ rabbinizim.'[11] diyen Firavuna lanet etmiş değilsin!"

Onlar, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **"Ve kim Allah'a ve onun Resûl'une isyan ederse, artık muhakkak ki onun için cehennem ateşi vardır, orada muhalledtir."**[12] şeklindeki kavlinden de şüpheli bir delil çıkarıyorlar. Halbuki bu âyet-i kerîme, isyanı helal kılan, haram kılınan cana kıymayı helal kılan ve zinayı helal kılan kimselere hamledilmektedir ki bu kimseler kafir olurlar.

Ama bu sayılan günahları helal kılmayanlar hakkında ise âlimler, mahzûf bir "yani o günahları caiz görürse" şeklinde bir ifade takdîr etmişlerdir. Onlar bu mahzûfu, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **"Muhakkak ki Allah, kendisine şirk koşulmasını mağfiret etmez. Ve bunun dûnundakileri kim için dilerse mağfiret eder."**[13] âyeti ile **"De ki: Ey nefisleri üzerine israf etmiş âbidlerim! Allah'ın rahmetinden ümid kesmeyin. Muhakkak ki Allah günahların cemi'ini mağrifet eder. Muhakkak ki O, Gafûr'dur, Rahîm'dir."**[14] gibi âyetlerinde geçen delillerin arasını cem' etmek için takdir ederler.

---

[11] Naziat Sûresi, 24. âyet
[12] Cinn Sûresi, 23. âyet
[13] Nisa Sûresi, 48. âyet
[14] Zümer Sûresi, 53. âyet

Delillerin arasını âlimler, yukarıda geçtiği üzere cem' etmişlerdir. Hâricîler ise, vaîd hadislerini ve âyetlerini alıyorlar; recâ (ümit) hadislerini ve âyetlerini terk ediyorlar.

Yine Hâricîler, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **"Ve kim bir mü'mini taammüden katlederse, artık onun cezası cehennemdir, orada muhalledtir. Ve Allah onun üzerine gazab etmiş ve ona lanet etmiş ve onun için azîm bir azab hazırlamıştır."**[15] âyetini de kendilerine delil almaktadırlar.

'Hulûd' sözcüğü lügatte 'devam/daimîlik' anlamına ve yine Kamusta geçtiği üzere 'uzun süre kalma(k)' anlamına gelir. Âlimler burada bir mahzuf takdir ederler ki o da "o günahları caiz görürse' veya 'o günahları/haramları helal kılarsa/görürse' şeklindedir.

Buhari ve Müslim'in Sahih adlı eserlerinde Ebu Bekre (رضي الله عنه)'dan yapılan nakle göre O şöyle demiştir:

"Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki:

'İki Müslüman kılıçlarını kullanarak birbirleri ile mübâreze ederlerse, katil de maktûl de Ateş'tedir.'"

[15] Nisa Sûresi, 93. âyet

Buhari (رحمه الله), Sahih adlı eserinin İman Kitabında şöyle diyor:

"Nebî (صلى الله عليه وسلم), birbirleri ile mübâreze edip de ölen veya öldüren Müslümanları, yine 'Müslüman' olarak adlandırıyor. Allah'ın **"Ve eğer mü'minlerden iki taife birbirleriyle kıtal ederlerse aralarını ıslâh ediniz. Artık biri ötekine karşı haddi aşarsa şayet, o zaman Allah'ın emrine dönünceye kadar haddi aşan tarafla savaşın. Artık dönerse şayet, aralarını adaletle ıslâh edin ve adaletli davranın. Muhakkak ki Allah, adil davrananları sever."**[16] kavlinde de durum böyledir. Allah, bu âyette, birbirleri ile savaşan mü'min topluluklarını yine '**mümin**' olarak adlandırıyor."

Yine hâricîler, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in Ebu Hureyre hadîsinde geçen: **"Zina eden kimse, zina ederken mü'min olarak zina etmez. Hırsızlık yapan kimse de, hırsızlık yaparken mü'min olarak hırsızlık yapmaz."**[17] şeklindeki kavlini de kendilerine delil alıyorlar. Âlimler, bu hadîs hakkında şöyle demişlerdir:

"İman, zina ve hırsızlık gibi fiilleri işleyen bir kimseden bulut gibi çıkıp yükselir ama İslam'ın aslı o kişide baki kalır."

---

[16] Hucurat Sûresi, 9. âyet

[17] Buhari, Muslim, Nesâi, Ebu Davud ve Tirmizî tahric etmiştir

Buhari ve Müslim'in, Sahih adlı eserlerinde Ebu Zerr el-Gıfari (رضي الله عنه)'dan naklettikleri hadis, buna delildir. Ebu Zerr el-Gıfari (رضي الله عنه) şöyle demiştir:

"Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki:

'Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resûlü olduğuna şehadet eden kimse Ateş'e girmez.'

Ebu Zerr dedi ki:

'Hırsızlık yapsa ve zina etse bile mi ey Allah'ın Resûlu?'

Nebî (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki:

'Hırsızlık yapsa ve zina etse bile.'

Ebu Zerr dedi ki:

'Hırsızlık yapsa ve zina etse bile mi ey Allah'ın Resûlu?'

Nebî (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki:

'Hırsızlık yapsa ve zina etse bile.'

Ebu Zerr dedi ki:

'Hırsızlık yapsa ve zina etse bile mi ey Allah'ın Resûlu?'

Nebî (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki:

'Hırsızlık yapsa ve zina etse ve içki içse bile; ve Ebu Zerrin burnu yere sürtülse de bu, böyledir.'"

Ebu Zerr, bu hadîsi tahdîs eder ve derdi ki:

"Ebu Zerr'in burnu yere sürtülse de."

Bu hadis, 'es-Sahîh'in dışında, Ebu'd-Derdâ'dan da benzer bir biçimde varid olmuştur.

Biz, ma'sıyete teşvik ediyor değiliz fakat İslam'da derinleşmiş âlimlerin cem'ini zikrediyoruz. Hâricîler afvı unutmuşlardır. Ama o, Allah'ın afvıdır. Allah (سبحانه وتعالى) başka bir âyette Kendini 'afvedici' olarak vasfetmiştir:

"Ve size musîbetten ne isabet ederse işte elleriniz ile kesb ettiğinizdendir. Ve kesîrinden afvediyor."[18]

Ortada, "şefaat" gibi hâricîlerin gaflete düştüğü konular var. Tirmizî, Cami'inde Abbas bin AbdilAzim el-Anberî, AbdurRezzak'tan; Mamer'den; Sabit'den; Enes (رضي الله عنه)'tan, onun şöyle dediğini rivayet etmiştir:

[18] Şûrâ Sûresi, 30. âyet

"Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki:

'Şefaatim, ümmetimden büyük günah işleyenler içindir.'"[19]

Allah'ın afvı ve Allah'ın rahmeti geniştir. Bunlar (Hâricîler ve benzerleri) insanları darlığa sevk ediyorlar; insanlara Allah'ın rahmetinden ümit kestiriyorlar. Nebî(صلى الله عليه وسلم), şefaat hakkında şöyle buyurmuştur:

"Şefaati, mü'minler için mi yoksa günaha bulaşmış hatâkârlar için mi görüyorsunuz?"

Akabinde buyurdu ki:

"Şefaat, günaha bulaşmış hatâkârlar içindir."

Bu hadîsi İbni Mace rivayet etmiştir.

Yine onlar (hâricîler), Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **"Ve üzerine Allah ismi zikredilmeyenlerden yemeyin. Ve muhakkak ki o elbette fısktır. Ve muhakkak ki şeytanlar sizinle mücâdele etmeleri için evliyâlarına elbette vahyederler. Ve eğer onlara itaat ederseniz**

[19] Tirmizî (2435). Şeyh el-Elbani (رحمه الله) Sahihu Suneni Tirmizî'de hadis için: "Sahihtir" demiştir.

muhakkak ki siz elbette müşriklersinizdir."[20] şeklindeki kavline bakarak da şüpheli netîcelere varmaya çalışıyorlar.

Eğer sen, Allah'ın haram kıldığı şeyi helal kılma cihetinde, veya Allah'ın helal kıldığı şeyi haram kılma cihetinde şeytana itaat eder ve buna itikad edersen, müşrik olursun. Aksi takdirde hayır (müşrik olmazsın). Şüphesiz ki şirk, iki kısma ayrılmaktadır:

Küçük şirk ve büyük şirk

Kuteyle'den gelen rivayet, buna delâlet etmektedir. Bu rivayete göre yahudiler, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'e gelerek "Siz Allah'a şirk koşuyorsunuz; denk koşuyorsunuz. 'Allah dilerse ve Muhammed dilerse' diyorsunuz. 'Kâbe'ye yemin olsun' diyorsunuz." demişlerdi.

Nebî (صلى الله عليه وسلم) de ashabına şöyle buyurmuştu:

"Yemin ettiğiniz zaman, 'Kâbenin Rabbine yemin olsun' deyiniz. Ve 'Allah dilerse, sonra Muhammed dilerse' deyiniz."[21]

Bu da, şirkin iki kısma ayrıldığına delâlet etmektedir. Aynı şekilde nifak da ikiye ayrılır:

---

[20] En'âm Sûresi, 121. âyet

[21] Ahmed ve bir benzerini Nesâi tahric etmiştir

Büyük nifak, küçük nifak.

Onlar için en faydalı ilaç, ilim talep etmektir. Onlar içerisinde, cahil kalmış, Arap diline dair de hiçbir şey bilmeyen kimileri çıkıp diyorlar ki:

"Biz de insanız, sahabe de insan!"

Evet, siz de insansınız, sahabe de insan... Ama sizinle sahabe arasındaki fark, semâ ile Arz arasındaki fark gibidir.

Nebî (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyuruyor:

"Şüphesiz ki münafığın alameti üçtür: Konuşunca yalan söyler; Söz verince tutmaz; Emanete ihanet eder."[22] Bu hadis, Ebu Hureyre hadisinden olup üzerinde ittifak edilmiştir.

AbdUllah bin Amr bin Âs hadîsinde şöyle geçmektedir:

"Şu dört şey kimde bulunursa, o kimse halis münafıktır. Bu dört şeyden bir tanesi kendisinde mevcut olan kimse ise, o şeyi terk edene kadar nifak alâmetlerinden birini taşıyor demektir: Konuşunca yalan söyler; Söz verince tutmaz; Husûmet besleyince

[22] Buhari ve Muslim tahric etmiştir

facirlik eder; Emanete ihanet eder."[23]

Peki biz, kendisinde bu hasletler mevcut olan kimseyi, dinden çıkmış bir münafık olarak mı kabul edeceğiz? Nifak iki kısma ayrılır:

Büyük nifak ki o, kişinin, -AbdUllah bin Ubeyy ve benzerleri gibi- içinde küfrü taşıdığı halde İslam'ı izhar etmesidir.

Küçük nifak ise amelî nifaktır. Hasan-ı Basrî küçük nifak hakkında şöyle demiştir: "Küçük nifaktan sadece münafık kendini emin hisseder."

Bunlar ilimden ve ta'limden yüz çevirdiler ve şöyle diyerek âlimleri lekelemeye çalıştılar:

"Yok bu, hükümetin uşağıdır; yok şu, bir şey bilmiyor; yok o, cahildir; yok şu, hadîse dair hiçbir şey bilmiyor..."

Böyle konuşarak pek çok hayırdan mahrum kaldılar.

Tekfir cemaatı kimi avlıyor (tuzağına düşürüyor)? Şüphesiz ki onlar, din uğruna cehalet üzere hamasetle davrananları tuzaklarına düşürüyorlar. Bu zamanlarda türeyen tekfir cemaatının lideri, müflis İhvan

[23] Buhari tahric etmiştir

mensuplarından biri olan Mısır'lı Mustafa Şükrü'dür.

Mustafa Şükrü'nün zindandaki imtihanı şiddetli oldu ve cemaatine katı davranıldı. Hükümetler, Müslümanların kelimesini parçalamak[24] için hırslıdır. Onlar kendilerini "Hicret Cemaatı" olarak adlandırıyorlardı. Mustafa Şükrü'nün kendince ilmi de vardı. O, münâzara yapmak için Ezher'lilere meydan okuyordu ama Ezher'liler iki sebepten ötürü korkuyorlardı:

Birinci Sebep: Ezher'lilerin çoğunun, hadis ilmindeki, Kitab ve Sünnet ilmindeki azıkları azdır. Onlar ya Nahiv'de veya Fıkıh'ta kuvvetlidirler.

İkinci Sebep: Ezher'liler, Mustafa Şükrü'yü münâzarada yenerlerse, gece çökünce Şükrü'nün ve cemaatının kendilerine saldırmasından ve katledilmekten endişe ediyorlardı.

Cemal AbdunNâsır'ın zindanlarında oluşmaya başlayan bu fırka, yayıldı; sonra Sudan'a, gizlice Haremeyn toprağına, alenen Yemen'e yayıldı.[25] Ben: "Onların

[24] [tefrikaya düşürmek] mütercim

[25] Tekfir fitnesi Türkiye'ye, milâdi 1980-1990'lı yıllarda bazı Arablar tarafından getirilmiştir. Onlara da bu hastalık, herhalde Şeyh'in saydığı ülkelerden sirayet etmiştir. Günümüzde ise, Arab ülkelerine kısa bir zaman gidip, orada muhtemelen bu tekfircilerin merdivenaltı medreselerinde okuyup, geriye adeta bir "Şeyhulİslam" edasıyla dönen bazı cahil gençler bu fitneyi devam ettirmekte ve körüklemektedirler.

içlerinde tekfir cemaatından olanlar var. O tekfirciler bu kelâmın işitilmesinden ve halkın kendilerine yardımı kesmesinden korkuyorlar." dediğim zaman Sudan'daki Ensâr-ı Sunne cemaatı kıyâmeti koparmıştı.

Faysal Rüşdü'nün evinde onlarla münâzara ettim. Yine onlarla münâzara etmek için Medine'den Cidde'ye gittim. Bana, evime geldiler. Belki bir şeyler öğrenirler diye kütüphaneyi onlara verdim. İçlerinde Mustafa adlı bir kardeş vardı. Ona: "Bir şey kaldı mı Mustafa?" dedim. "Kaldı" dedi. Mustafa hapse düşmüştü ve biz onu hapiste gördük. Hapiste televizyon açmak istiyorlardı. Bu, Medine'de oluyordu. Mustafa tek başına onlara meydan okuyor ve diyordu ki:

"VAllahi, ben burada iken bana masıyet yudumlatan gözünü çıkaracağım."

Yapamadılar. O, Sudan'lı kardeşlerdendi.

Sonra ben "Tekfir cemaatı onlardan ayrıldı mı?" deyince de Ensâr-ı Sünne cemaatı üzülmüştü. Üzülmeleri beni ilgilendirmiyor. Sonra onların daveti, dilenci davetine dönüştü. İnsanlardan dileniyor, sonra da sufiler için mescidler binâ ediyorlardı.

Ve tekfir cemaatı öyle yayıldı ki Yemen'de bize kadar

ulaştı. Onlarla münâzara etmek için ez-Ziyâki'ye gittik. Dediler ki:

"Biz, sizin arkanızda namaz kılmayız. Çünkü biz, sizin kafir olduğunuza inanıyoruz."

Biz de dedik ki:

"Ama biz, sizin arkanızda namaz kılarız. Çünkü biz, sizin bid'atçı olduğunuza inanıyoruz. Bid'atçının arkasında namaz kılmak caizdir."

Bunun üzerine bize namaz kıldırdılar. Sonra o mecliste ve diğer yerlerde münakaşa etmeye koyuldular. Birisi, Allahu (سبحانه وتعالى)'nın şu âyetlerini okudu:

"O zaman kimin mîzanları ağır gelirse, artık işte onlar, onlardır felâha erenler. Ve kimin mîzanları hafif gelirse, işte onlar nefislerini hüsrâna uğratanlardır. Cehennem'de muhalledtirler."[26]

Dediler ki:

"Sorarız size, Ateşten çıkacaklarını zannettiğiniz bu kimseler, tartıları ağır gelenlerden midir yoksa tartıları hafif gelenlerden midir?"

---

[26] Mü'minûn Sûresi, 102-103. âyetler

Cevap basit. Şüphesiz ki, Enes, Ebu Said el-Hudrî, Ebu Hureyre ve bir sahabe topluluğu tarafından gelen hadislerde geçtiği üzere, muvahhidlerin Ateş'ten çıkacaklarına dair pek çok hadis vardır.

Şu soruları kaldı: Onların terazileri, onları direkt olarak Cennete girmeye ehil kılmayacak şekilde mi ağır basmıştır; yoksa direkt olarak Cennete girmeye elverişli kılmayacak şekilde mi hafif gelmiştir? Netice itibarı ile, muvahhidlerin Ateş'ten çıkacaklarına dair hadisler pek çoktur.

Biz, bâtıl ashabını savunuyor değiliz. Kafir olanı, Allah ve Resûlu tekfir etmiştir. Allah'ın haram kıldığı şeyi helal kılan kimse, eğer cahil değilse, ikrah altında değilse, ve müteevvil[27] de değil ise tekfir edilir. Şüphesiz ki Allah (عز وجل), Kitâb-ı Kerîm'inde şöyle buyuruyor:

"Ve nefislerine hainlik edenleri savunma."[28]

Biz, bâtıl ehlini savunmuyoruz. Fakat onların Müslümanları tekfir etmek için araç edindikleri ibâre, reddolunmuş bir ibâredir. O ibare şudur:

"Kafiri tekfir etmeyen de kafirdir."

---

[27] [tevil eden, tevilci] mütercim

[28] Nisa Sûresi, 107. âyet

Sen bu ibâre vasıtası ile, inkâr ettiğin bir hâkim hakkında tartışıyorsun. Hâkimlerin işi, toplumun fertlerinin işidir. Küfür derecesine gelen kimseyi savunacak değiliz. Ama küfür derecesine gelmeyen bir kimse hakkında ise Nebî (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyuruyor:

"Kim kardeşine: 'Ey kafir!' derse, eğer dediği gibi ise. Aksi takdirde bu söz, kendi aleyhine döner."[29]

İşte onların, Müslümanları tekfir etmek için vasıta edindikleri kaide: "Kafiri tekfir etmeyen de kafirdir" şeklindeki ibaredir.

Ey cahiller, ey ahmaklar! Ey İslam'a darbe vurmak için kullanılan maşalar! Sizin önce, "kafiri tekfir etmeyen" ibaresinde bahsedilen kafirlerin, Allah (سبحانه وتعالى)'nın bizzat Kitabında tekfir ettiği, kafir oldukları husûsu müttefakun aleyh olan Yahudi ve Nasrani gibi kimseler olduğunu öğrenmeniz gerekmektedir.

Ama, "Namazı terkeden kimse kafir midir değil midir?" meselesine gelince: Bu hususta -biz her ne kadar namazı terkeden kimsenin, **"Kul ile küfür veya şirk arasında sadece namaz vardır."**[30] şeklindeki hadîs-i şerîfe binaen, tembellik ve ihmalkârlık yolu ile namazı terk etse bile kafir

[29] Muslim tahric etmiştir
[30] Muslim tahric etmiştir

olarak kabul edildiği görüşünde olsak da- "kafiri tekfir etmeyen de kafirdir" denilemez.

Onların avladıkları kişiler, cehalet üzere dîne mutaassıbâne bir biçimde sarılan kimselerdir. Ben onların Mısırlılarına da Sudanlılarına da Yemenlilerine de Kuveytli ve Cezayirlilerine de, içlerinden bir âlim getirmeleri hususunda meydan okuyorum.[31]

Ve onlar, aralarında bir âlim bulunmasını çok istediklerini söylüyorlar. Sizin davetinize muvafık olmaktan ve Kıyamet günü Ateşin köpeklerinden bir köpek

---

[31] Şeyh Mukbil (رحمه الله) hicri 1422/milâdi 2001 yılında vefat etmiştir. Aradan 14 sene geçtiği halde hâlâ durum farklı değildir. Tekfircilerin içlerinde hâlâ bir âlim bulunmamaktadır. Tekfircilerin âlim addettikleri bazı insanlar hakkında kısa bir bilgi:
Ebu Muhammed el-Makdisî: Kendisi Suud'u komple tekfir ettiği halde; Kur'an'ın tahrif olduğuna inanan, Sahabeyi, bir kaçı müstesna tekfir eden, mü'minlerin annesi Aişe (رضي الله عنها) aleyhine burada ağza alınamayacak derecede kötü sözler sarf eden Şiayı tekfir etmemektedir. [Bknz.: Yayınlarımızdan: "**Tekfirci Makdisî Dünyasının Dengesizliği**"]
Ebu Katade el-Filistinî: Bu adam senelerce İngiltere'de Selefi Davet'i yıpratmak için gayret etti. Bir videosunda ağzından salyalar akıtarak, Şeyh el-Elbani (رحمه الله) aleyhine konuştuğuna şahit olmuştum. Ebu Katade'nin işi gücü sabah akşam tağut kabul ettiği insanlar hakkında konuşmaktı. Gün geldi bu adamı İngiltere, sürmek istedi. Bu zavallı da sıkışınca soluğu kendi inancına göre tağutlar tağutu olan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde aldı. Sürgünden kurtulmak için İngiltere'yi mahkemeye verdi. Yıllarca kendi anlayışına göre anti-propagandasını yaptığı tağutun önünde muhakemeleşmek işe yaramadı ve onu yine de sürdüler. Bunun akabinde bazı forumlarda, muhtemelen kendi müridleri tarafından yazılmış şöyle bir ibâre okudum: "*Ebu Katade el-Filistinî Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne gittiği için kafir oldu.*"

olmaktan, ve okun yaydan çıktığı gibi dinden çıkmaktan Allah'a sığınırız.

Yemen toplumu sizden sakınmalı ve sakındırmalıdır. Nebî (صلى الله عليه وسلم): **"İman Yemen'lidir ve hikmet Yemen'lidir."**[32] kavli ile Yemen'i övmüş ve Yemenlilerin ince yürekli ve yumuşak kalpli kimseler olduklarını haber vermiştir.

Ben şaşıyorum... Onlar, Allah'a davet eden kimseleri tekfir ediyorlar, Müslümanları tekfir ediyorlar ve böylece davete darbe vurmak isteyen hükümetlerin oyuncağı oluyorlar. İzzetin Rabbi, Kitâb-ı Kerîm'inde şöyle buyuruyor:

"Ve bir şeyde ihtilâfa düşerseniz,artık O'nun hükmü Allah'a aittir."[33]

Allah (سبحانه وتعالى) yine şöyle buyuruyor:

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin ve Resûle itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine. O hâlde eğer bir şeyde çekişirseniz, artık onu Allah'a ve Resûlu'ne arzedin şayet Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorsanız. Bu daha hayırlıdır ve tevîlin en

[32] Buhari, Muslim ve Tirmizî tahric etmiştir

[33] Şûra Sûresi, 10. âyet

güzelidir."[34]

Onların cehâlet ve dalâletlerine örnek verecek olursak; bir gün Medine'de bir mecliste idik. Dediler ki:

"Ebu Zeyd es-Sûdani kafirdir."

Onlara dedik ki:

"Niçin?"

Dediler ki:

"Çünkü o, tağuta muhakeme oluyor."

Onlara dedik ki:

"Deliliniz nedir?"

Dediler ki:

"Allah'ın **'Sana inzal edilene ve senden önce inzal edilene iman ettiklerini iddia edenleri görmedin mi? Tağut'a muhakeme olmak irâde ediyorlar. Ve oysa onlar ona küfretmekle emrolunmuşlardı. Ve şeytan onları uzak bir dalâlet ile dalâlete düşürmek irâde**

[34] Nisa Sûresi, 59. âyet

ediyor.'[35] kavlidir."

Onlara dedik ki:

"Ebu Zeyd, tağuta muhakeme olmak istiyor mu, yoksa o, hakkını almak için buna mecbur mu?"

Dediler ki:

"Hayır o, tağuta muhakeme olmak istemiyor."

İşte onun aleyhine delil aldıkları âyet, kendi aleyhlerine hüccet olmuştur.

İşte Ehli Sünnet -Allah onları korusun-, tekfir cemaatı ile, ehl-i bâtıl ile böyle yüzleşirler. Diğer cemaatları ikrar ettiğimi de sanmayın. Ben onları da, Müslümanların birliğini tefrik etmek için İslam düşmanları tarafından teşkil edilmiş cahiliye naraları ve fitne olarak görüyorum. Tekfir cemaatı hakkında derim ki:

Onların Allah (عز وجل)'ye tövbe etmeleri ve ilim ehline sormaları gerekir.

İzzetin Rabbi, Kitâb-ı Kerîm'inde şöyle buyuruyor:

---

[35] Nisa Sûresi, 60. âyet

"O hâlde zikir ehline sual edin eğer bilmiyorsanız."[36]

Onlardan birini bulup da: "Elleri kaldırmanın hükmü nedir?" diye sorsan: "Bilmiyorum" der. Veya: "Yedi uzuv üzere secde etmeye dair delilin nedir?" diye sorsan: "Bilmiyorum" der.[37]

Sonra da kalkar, kendini Müslümanları tekfir etmeye adar. Ağır ol ey cahilcik! Sen nasıl kendini Müslümanları tekfir etmeye adarsın? Sen bu fiilin ile, komünistlerin, baasçıların, nâsırcıların, hükümetlerin; bizâtihi Müslümanların birliğini tefrik eden tüm İslam düşmanlarının gözlerini aydın kılıyorsun. Onlar, Şebib gibi, Nafi bin Ezrak gibi, İmran bin Hattan ve diğer hâricî reisleri gibi eriyip gidecekler. Cahiller burada eriyip gidecekler. Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in Sünnet'i ise baki kalacaktır.

---

[36] Nahl Sûresi, 43. âyet

[37] Tekfirci bir tanıdığım sabah akşam: "Tağut! Tağut!" diye sayıklar herkesi tekfir ederdi. Gel gelelim bu adamın yolcu olduğu bir sırada, bu konuda güvendiğim bir müslümanın anlattığına göre mukim olan imama uyduklarında, imam üçüncü rekata kalktığında ikinci rekatın sonunda seferi olduğu için selam verip namazdan çıkıvermiş!!!
İşte bunların dini bu kadar, yani cehâletten başka bir şey değil. Bu zikrettiğimiz insanın Sünnet'e göre yapması gereken imama sonuna kadar uymaktı velev ki seferi bile olsa…[Bknz.: Yayınlarımızdan: **"Sünnet'in İhyası Adına 'CezakAllahu Hayran' Demek Ve Günümüzdeki Cahillikler"**]

KENDİLERİNDEN SAKINILMASI BÂBINDAN, TEKFİR CEMAATI NEREDE BULUNMAKTADIR?

Burada Yemen'de ez-Ziyaki'de[38] mevcutlar. Delil cihetinde, hakir bir topluluktur onlar. Hiçbir şanları yoktur. El-Beydâ'da, onları aşağılayan ve hatta cehaletle itham eden bazı insanlar bulunmaktadır.

Onlar, sûfilerin bid'atından hâricîlerin bid'atına intikal ettiler. Rabbimiz (عز وجل)'nin, hakkında **"Andolsun ki, sizin için Allah'ın Resûlu'nde güzel bir örnek vardır, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için."**[39] buyurduğu Resûl (صلى الله عليه وسلم)'in Sünnet'ine rücû edin.

Nebî (صلى الله عليه وسلم), Sünnet'i hakkında şöyle buyuruyor:

"Kim Sünnet'imden yüz çevirirse, benden

[38] Günümüzde ise tekfirciler İslam çoğrafyasının heryerinde maalesef mevcutturlar. Memleketimizde daha çok İstanbul'da olmakla beraber, hemen hemen her şehirde aktiviteleri vardır.

[39] Ahzab Sûresi, 21. âyet

değildir."[40]

Yine O (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyuruyor:

"Zillet ve hakirlik, emrime muhalefet eden üzerine kılınmıştır."[41]

Onlar münâzaraya ehil değildirler. Ehli Sünnet, Allah'ın üzerlerine vacip kıldığı talim ile ayağa kalkınca, onlar eriyip gideceklerdir. Onlarla konuştuk ama onlar, sözümüzü kesiyorlar ve seslerini yükseltiyorlardı. Onların durumu, Kureyş kafirlerinin dediği gibi idi:

"Ve küfredenler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin. Ve onda lağviyyât[42] **yapın. Umulur ki gâlib gelirsiniz."**[43]

---

[40] Buhari ve Muslim tahric etmiştir

[41] Buhari ve Ahmed tahric etmiştir

[42] boş söz, boş işler, lüzumsuz şeyler

[43] Fussılet Sûresi, 26. âyet

SORU VE CEVAB BÖLÜMÜ

1. Soru: Bazı tekfirciler, kendilerini de tekfir ediyorlar. Afganistan'da bulunmuş olan kardeşlerden biri bana haber verdi ki bir defasında kendisi, o tekfircilerden birinin yanına oturmuş. O tekfirci, tekfir etmekle meşgul imiş. Ansızın o tekfirci, bu kardeşimize seslenerek demiş ki:

"Ne istiyorsun?"

Kardeşimiz de demiş ki:

"Sen kendin de mi kafir oldun?"

Cevab: Onlar kendilerini tekfir ediyorlar;[44] birbirlerini

[44] Tekfirciliği bıraktığını iddia eden birinin ağzından şöyle bir kelam duydum: "*Ne biliyorsun belki bizde de gizli şirkler vardır.*" Yani bu insan, kendi içinde gizli şirklerin olup olmadığından şüphe ediyor. Eğer içinde, şüphe ettiği gizli şirk varsa, böylelikle bu arkadaş kendini tekfir etmiş olur.
Buna benzer bir şekilde kardeşimiz Ebu Huzeyfe Muhammed'in anlattığına göre güvendiği bir arkadaşı ona, bir arkadaşının kahvenin önünden geçerken tekfirci bildiği birini kahvede kağıt oynarken gördüğünü anlatmış. Ona: "*Hayırdır? Herkese kafir diyordun. Şimdi nedir bu hal?*" demiş. O şahıs şu cevabı vermiş: "*Ben de kafir oldum!!!*"
Yine aynı kardeş, tanıdığı tekfircilerden birinin, *devlet İslami olmadığı için*

tekfir ediyorlar. Allah yolundaki kardeşlerimden, "el-Fark beyne'l Firak" adlı kitabı, Şehristani'nin "el-Milel ve'n-Nihal" adlı kitabını, İbni Hazm'ın "el-Fasl" adlı kitabını gözden geçirmelerini istiyorum. Öyle ki dört beş tekfirci bir mecliste oturdukları zaman, birbirlerini tekfir etmeden oradan kalkmıyorlar.

2. Soru: Aden'de Büyük Cami'de, mescide sonradan giren tekfirci bir cemaat var. Onlara karşı nasıl muamele etmek lazım?

Cevab: İnsanların onlardan sakındırılmaları vaciptir. Şüphesiz ki, eğer o tekfircilerin eline fırsat düşse, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in haber verdiği üzere kan dökerler ve haramları helal kılarlardı.

3. Soru: Müslim'de merfu olarak gelen Ümmü Seleme hadîsi şöyle der:

"Şüphesiz ki üzerinize öyle emirler âmil kılınır ki onları tanır ve inkar edersiniz. Onları kerih gören, kurtulmuştur; inkar eden selamet bulmuştur. Ama razı olup tâbi olanlar müstesna."

---

devletin sağladığı imkanları kullanmayı küfür addettiğinden bahsetmiş ve daha sonraları bu şahsı devlet hastanesinde gördüğünü söylemiş.
Dolayısıyla tekfircilerin kendilerini tekfir etmeleri münferid vakalar olmayıp, Şeyhin dediği gibi onların günlük işlerindendir.

Dediler ki:

"Onlarla savaşmayalım mı?"

Buyurdu ki:

"İçinizde namazı ikame ettikleri sürece, hayır!"

Hadiste onlar aleyhine bir red yok mu?

Cevab: Evet, onlar bazı âyetleri ve hadisleri terk ediyorlar. Örneğin Ubade bin Samit hadîsine göre Ubade(رضي الله عنه), Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in şöyle buyurduğunu nakletmiştir:

"Kim, Allah'tan başka ilah olmadığına; Muhammed'in, Allah'ın Resûlü olduğuna; İsa'nın, Allah'ın kulu ve resûlü olduğuna, Meryem'e ilka ettiği kelimesi olduğuna, O'ndan bir ruh olduğuna; Cennet'in hak olduğuna; Ateş'in hak olduğuna şehadet ederse, Allah o kimseyi, işlediği amel üzere Cennet'ine dahil eder."[45]

Bu ve benzeri hadisler, Müslüman ile savaşmanın caiz olmadığına delâlet etmektedir.

---

[45] Buhari, Muslim ve Tirmizî tahric etmiştir

4. Soru: İslam'ın asgarî ölçüsü, masıyet üzere ısrar etmemektir. 'Eğer masıyet üzere ısrar edersen, kafir olursun' diyorlar. Buna ne cevap verirsiniz?

Cevab: Masıyet üzere ısrar eden kişinin, -eğer küfür üzere ısrar etmiyorsa- kafir olduğuna dair bir delil yoktur. Bir günah üzere ısrar eden kimse, büyük günah işlemiş olur. Allah(عز وجل), salihleri överek şöyle buyurmuştur:

"Ve onlar, fiil ettikleri şey üzerinde ve bile bile ısrar etmeyenlerdir."[46]

O kişi, ısrar ettiği için günahkârdır; onun küfür derecesine vardığına dair delil nerede?!

5. Soru: Tekfir cemaatını tekfir etmemiz caiz midir?

Cevab: Hayır. Onları tekfir etmeyiz. Nebî (صلى الله عليه وسلم) ne buyuruyordu: **"Kim kardeşine: 'Ey kafir!' derse, eğer dediği gibi ise. Aksi takdirde bu söz, kendi aleyhine döner."**[47]

Onları tekfir etmeyiz. Ali bin Ebî Talib (رضي الله عنه), Hariciler hakkında şöyle diyordu:

---

[46] Âl-i İmran Sûresi, 135. âyet

[47] Muslim tahric etmiştir

"Küfürden firar ettiler."

Biz onları, bid'atçı ve ehlî eşeklerden daha sapık kimseler olarak kabul ederiz.

6. Soru: Tekfir cemaatı ile savaşmamız caiz midir?

Cevab: Onlar başlatmadıkça, onlardan İslam'a ve Müslümanlar üzerine bir zarar görmedikçe biz onlarla savaşmayız; Ali bin Ebî Talib'in yaptığı gibi yaparız. Zaten Müslümanda asıl olan kan dökmenin haramlığıdır. Tekfirciler, Müslümanlar ile kıtal etmedikçe veya kendilerinden Müslümanlar aleyhine korkulacak bir şey sâdır olmadığı sürece onlarla savaşılması caiz olmaz.

7. Soru: Tekfir cemaatı, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **"Ve hani Rabbin Âdemoğullarından, onların sırtlarından zürriyetlerini almıştı. Ve onları nefisleri üzerine şâhid tutmuştu.** (Dedi ki:) **Ben sizin Rabbiniz değil miyim? Dediler ki: Bilakis** (, sen bizim Rabbimizsin)**! Şâhid olduk. Kıyamet gününde: Muhakkak ki biz bundan gâfiller idik" dersiniz diye."**[48] kavlinden, insanlar üzerine hüccetin ikame edilmiş olduğu yönünde delîl çıkarıyorlar. Allah (سبحانه وتعالى)'nın **"Ve kim Allah'ın inzâl ettiğiyle hükmetmezse, o takdirde işte onlar, onlardır**

[48] A'râf Sûresi, 172. âyet

kâfirler."[49] kavlinin tefsîrinde ise İbni Abbas (رضي الله عنهما)'ın rivayetini kullanıyorlar. İbni Abbas: "Küfür dûne küfür."[50] dememiş miydi?

Cevab: Bu âyetten delil çıkarma hususuna gelince; Allah (سبحانه وتعالى) Âdemoğullarından misak almıştır. Fakat Allahu (سبحانه وتعالى)'nın: **"Ve biz bir resûl göndermedikçe azab ediciler olmadık."**[51] şeklindeki ve **"Ve Allah bir kavme hidâyet ettikten sonra, onlara ittika edeceklerini beyân etmiş olmadan dalâlete düşürmez. Muhakkak ki Allah herşeye Alîm'dir."**[52] şeklindeki kavlinin işaret buyurduğu delîle göre, insanoğlunun mazeretinin kalmadığına dair bir şey yoktur.

Es-Sahîh'te Huzeyfe hadîsinden şöyle rivayet olunmuştur:

---

[49] Maide Sûresi, 44. âyet

[50] Büyük küfür olmayan küfür; insanı fasık ve nankör kılan ama kafir yapmayan küfür. [mütercim]
AbdurRezzak dedi ki: "Bizlere Ma'mer haber verdi. O da Tavus, o da babasından şöyle demiştir: İbni Abbas (رضي الله عنهما)'a, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **'Ve kim Allah'ın inzâl ettiğiyle hükmetmezse, o takdirde işte onlar, onlardır kâfirler.'** ayeti hakkında soruldu. Kendisi de: 'Bu onlara küfürdür. Ancak Allah'a, meleklerine, kitaplarına, resûllerine küfreden gibi küfür değildir.' demiştir." Başka bir rivayette İbni Abbas (رضي الله عنهما)'dan şöyle nakledilmiştir: "Dinden çıkarmayan bir küfürdür." [Hakim: Müstedrek adlı eserinde 2/313; İbni Abbas'tan Tavus'un yolu ile rivayet etmiştir. Kendisi hadisi sahihlemiştir. Zehebi de muvakafat etmiştir. Bknz.: Yayınlarımızdan **"Selefte Tekfir Meselesi"**]

[51] İsra Sûresi, 15. âyet

[52] Tevbe Sûresi, 115. âyet

"Ölüm döşeğindeki adamın biri çocuklarına dedi ki:

'Size nasıl baba oldum?'

Dediler ki:

'Ne güzel baba oldun!'

Adam dedi ki:

'Size emredeceğim şeyi yapacak mısınız?'

Dediler ki:

'Evet'

Adam dedi ki:

'Öldüğüm zaman beni yakın. Sonra küllerimi savurun. Vallahi eğer Allah'ın bana gücü yeterse, âlemlerde kimseye yapmadığı azabı bana yapar.'"

Nebî (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki:

"Çocukları adamın dediğini yaptılar. Allah karaya, kendine savrulan külleri toplamasını emretti; denize de kendine savrulan külleri toplamasını emretti. Sonra

Allah, dirilttiği o adama buyurdu ki:

'Seni bu fiili yapmaya sevk eden nedir?'

Dedi ki:

'Senin korkun!'

Allah buyurdu ki:

'Şüphesiz ki ben de seni mağfiret ettim.'"[53]

---

[53] Buhari ve Muslim tahric etmiştir. Bu Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله)'ın da takrir etmiş olduğu açıklamadır, o hadisi belirttikten sonra şöyle demiştir:
"İşte bu adam bedenlerin gerisin geriye dirilteceği ile ilgili konuda Allah (عز وجل)'nin buna kudreti yetmeyeceğini zannetmekteydi. Bununla beraber kendisi bir de bu olay gelişeceği sıra Allah'ın bunları geri getiremeyeceğini de zannediyordu.
İşte bu her itikadta da Allah (سبحانه وتعالى)'nın kudretini inkar etme sözkonusudur. Aynı zamanda bedenlerin öldüğü sıra geri dönmeleri konusunu da inkar etmek küfürdür. Ancak bu adam Allah'a, emrine iman etmiş ve O'ndan korkmaktaydı. Söylediği sakat sözlerin sakatlığını da bilmiyordu. Zannında sapmıştı, hata içindeydi. Kendisinde bulunan imandan dolayı ve cehaleti yüzünden Allah (عز وجل) onu bağışladı." [Mecmu'ul-Fetava, 1/409.-410.]
Başka bir eserinde Şeyhulİslam yine şöyle demiştir:
"İşte bu adam, bunu yaptığı zaman Allah'ın kendisinin bedenini bir araya toplayacağına, kudretinin olmadığına itikad etmekte ya da bu konuda şüphe etmekteydi. Bununla beraber Allah'ın onu diriltmeyeceğine de inanmaktaydı. İşte hüccet ikame edilen her kimse için bu her iki itikadta küfür olmaktadır. Ancak bu adam bu konuyu bilmemekteydi, cahil olan bir kimseydi.
Nitekim o kimsede o cehâletini iptal edecek bir ilimde ulaşmış değildi. Bununla birlikte bu kimse Allah'a, emrine, nehyine, vaadine ve tehditine de

Bu, kişinin cehaleti nedeni ile mazur sayıldığına bir delildir. O adam, Allah'ın kudreti husûsunda şüpheye düşmüştü. Burada hadiste geçen **"kadera"** fiilini "darlık vermek" anlamında almıyoruz. O adam, "Allah bana darlık verirse" demek istemişti diye de tevil etmiyoruz. Çünkü metinde geçen **"kadera"** ifadesi, siyaka uygun gelmiş olup anlamı **"kudrettir, güç yetirmedir"**.

Yine aynı şekilde Huzeyfe hadîsinde şöyle geçmektedir:

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelir ki, onlar oruç nedir namaz nedir neredeyse bilmeyecek durumda olurlar."

Dediler ki:

"Geriye ne kaldı ki Huzeyfe?"

Dedi ki:

"Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet etmek."

---

iman etmekteydi. O'nun azabından korkmaktaydı. Bundan dolayı da Allah'tan korktuğu için Allah (عز وجل) onu bağışlayıverdi.
Öyleyse bazı itikadi konuları meselelerde hata eden, mesela Allah'a, Resûlu'ne ve Ahiret Günü'ne iman etmede ve salih amellerde bir hata işleyen gibi, işte bu kimsenin hâli bu hadiste geçen adamın hâlinden daha kötü değildir.
Nitekim Allah (سبحانه وتعالى) bu kimsenin hatasını, hadiste geçenin hatasını bağışlamasından daha öncelikli olarak ta bağışlar ya da bu kimsede, hakka tabi olmada tefrite kaçan hasletleri olmuşsa ona azab da verebilir." [El-İstikameh, 164.-165. Bknz.: Yayınlarımızdan **"Selefte Tekfir Meselesi"**]

Ve dedi ki:

"Lâ ilâhe illAllah'a şehadet etmek onlara fayda verir mi?"

Dedi ki:

"(Evet) onları Ateşten kurtarır."

Kitab ve Sünnet'te, cehaletin mazeret olduğuna dair pek çok delil vardır. Yine Ahmed'in Müsned'inde, Ebu Hureyre ve Esved bin Serî hadîsinde geldiği üzere fetret ashabının imtihanı da böyledir:

"Üç nefer, Allah'a hüccetlerini arz ederler. Onlardan biri der ki:

'Ya Rabbi, ben sağırdım ve duymuyordum.'

Diğeri der ki:

'Benim zihnî melekem yoktu ve akledemiyordum.'

Üçüncüsü de hüccetini zikreder. Allah onlar için Ateş'ten bir boyun çıkarır ve şöyle buyurur:

'Girin ona!'

Eğer girerlerse, orası onlara serin ve selâmet olur. Yok şayet girmezlerse, Allah şöyle buyurur:

'Siz şimdi bana isyan ettiniz. Ve siz, resûllerime daha da çok isyandasınızdır.'"

Tekfir cemaatı, dalâlette bir ümmettir. El-Beydâ'daki, el-Eb'deki ve diğer yerlerdeki kardeşlerimize, onlardan sakınmalarını, onları dinden uzak dalâlet ehli olarak kabul etmelerini, ve onları İslam ve Müslümanlar aleyhine bir tehlike olarak addetmelerini nasihat ediyoruz. İşte onlar, dîni yaralamak isteyen herkese âlet olmuşlardır.

Aynı şekilde tekfircilere de, Allah (سبحانه وتعالى)'ya tevbe etmelerini ve zikir ehline sormalarını nasihat ediyoruz. Eğer dalâletleri üzere kalırlarsa/devam ederlerse, ve bu dalâlet üzere Rablerine mülâki olurlarsa, pişman olacaklardır.

Kendisinden yardım talep edilecek olan, Allah'tır.

Tekfir cemaatı hakkında derim ki:

Onların Allah (عز وجل)'ye tevbe etmeleri ve ilim ehline sormaları gerekir. İzzetin Rabbi, Kitâb-ı Kerîm'inde şöyle buyuruyor:

"O hâlde zikir ehline sual edin eğer bilmiyorsanız." (Nahl Sûresi, 43. âyet)

Onlardan birini bulup da: "Elleri kaldırmanın hükmü nedir?" diye sorsan: "Bilmiyorum" der. Veya: "Yedi uzuv üzere secde etmeye dair delilin nedir?" diye sorsan: "Bilmiyorum" der.

Sonra da kalkar, kendini Müslümanları tekfir etmeye adar.

Ağır ol ey cahilcik! Sen nasıl kendini Müslümanları tekfir etmeye adarsın? Sen bu fiilin ile, komünistlerin, baasçıların, nâsırcıların, hükümetlerin; bizâtihi Müslümanların birliğini tefrik eden tüm İslam düşmanlarının gözlerini aydın kılıyorsun. Onlar, Şebib gibi, Nafi bin Ezrak gibi, İmran bin Hattan ve diğer hâricî reisleri gibi eriyip gidecekler. Cahiller burada eriyip gidecekler.

Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in Sünnet'i ise baki kalacaktır.